

Енергия във Вселената и нейни форми на съществуване, съгласно БСМ – Супергравитационната Всеобща Теория

Stoyan Sarg Sargoytchev (Стоян Съргойчев)

World Institute for Scientific Exploration

<http://instituteforscientificexploration.org/>

Абстракт: Според BSM - Супергравитационната единна теория (BSM-SG), енергията е неразривно свързана с материята, докато последната притежава ерархични нива на организация. Физическият вакуум според BSM-SG съдържа суперфинна материална структура, наречена Космическа Решетка, която притежава два вида енергия: статична - огромна, но неясна, понеже не е от електромагитен тип и динамична - свързана с електричеството и магнетизма. В по-високите нива на организация на материята е атомната енергия, следвана от химическата енергия. Следващото по-високо ниво е енергията на биомолекулите, включително ДНК и протеините. Те могат да съхранява енергия във вид на въртящи се квантови състояния в атоми свързани в кръг чрез химически връзки. Подробно развита хипотеза относно това е публикувана във <http://vixra.org/abs/1307.0059> Когато тази енергия се освободи тя може да образува кръгово свързани фотони, които да се намират в локализиран пространствен обем. Циркулиращата в тях енергия не нарушава принципа на разпространение на светлината. Същевременно тази полева форма на енергията може да съхранява информация, поради което може да се нарече информационно поле. Въз основа на свойствата на фотоните да запазват енергията си, това информационно поле би трябвало да бъде стабилно. То не може да се детектира директно с класически ЕМ детектори.

Каква е връзката между енергията и материята? Дали физическият вакуум е чисто празно пространство или съдържа невидима микроструктура? Какво определя постоянната скорост на светлината, като се знае, че определението за скорост е отношение на разстояние и време? Има ли първичен еталон за разстояние и време? Сигурни ли сме, че уравнението на Айнщайн $E = mc^2$ не притежава граница на валидност в микро-космоса, която определя това отношение? Това са фундаментално важни въпроси, за които липсва каквато и да било дискусия. Физиката като основна научна база трябва да бъде изградена върху фундаментална основа, която позволява разбиране на законите на природата във всички области на науката. Това не се предлага в сегашната Теоретична физика, според която, ние сме принудени да приемаме необясними постулати и правила, понякога в конфликт с логическото мислене. Един такъв пример е твърдението, че човешката логика не работи в областта на квантовата механика, физиката на елементарните частици и при парадокси формулирани в теорията на относителността. Това, обаче, отваря възможности за спекулации водещи до изграждане на погрешна представа за пространството, микрокосмоса и Вселената.

Нашите знания не могат да разкрият тайните на Вселената, ако е пропуснат един фундаментално важен философски принцип: логическо разбиране на физическата реалност и причинност (причината предхожда последствието). Неговата подмяна с теоретично недоказуеми постулати води до неразрешими проблеми относно разбирането на основни физически принципи. Един съвременен пример за такъв проблем е неуспехът на съвременната теоретична физика да обясни експерименталните резултати доказващи, че е възможен студен ядрен синтез като нов безопасен източник на ядрена енергия. Произходът на всички проблеми на съвременната физика е в една погрешна представа за пространството въприета преди 100 години. Това е концепцията за пространството, известно като физически вакуум. Това води до една погрешна представа за микрокосмоса и връзката му с Вселената.

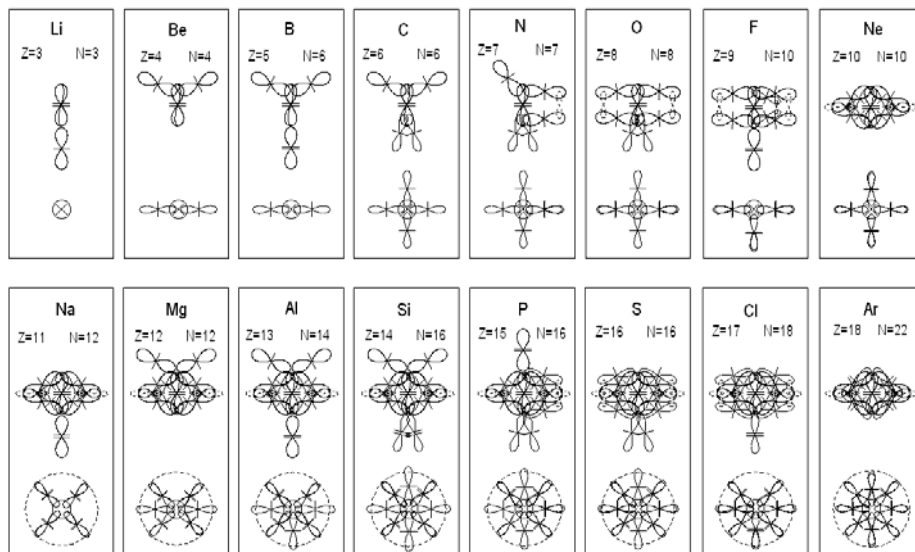
Спазвайки посочения по-горе принцип, теорията “Базови Структури на Материята – Супергравитационна Всеобща Теория” (БСМ-СТ) използва нов подход при анализа на натрупаните наблюдения и експерименти [1]. Теорията е публикувана за първи път он-лайн през 2001 г., архивирана през 2002 г. в Националната библиотека на Канада [2] и публикувана като книга през 2005 година [3]. Отделни статии са публикувани в рецензирани научни списания и сборници от конференции [4,5,6]. Според тази теория материята притежава йерархични нива на организация от прости до сложни форми. Енергията е неразривно свързана с тях, проявявайки се в различни енергетични форми. На най-ниското фундаментално ниво, са две неразрушими свръхплътни фундаментални частици. Параметрите на тези частици са свързани със скалата на Планк: време (честота) и размер, която има математически израз във физиката. Тези частици взаимодействуват със супергравитационни сили които в абсолютно празно пространство са обратно пропорционални на куба на разстоянието. Такива частици в са концентрирани в свръхтежките черни дупки, разположени в центровете на всяка добре развита галактика. Огромно изобилие от тези две частици с енергия по-голяма от едно критично ниво, води до кристализиране на стабилни пространствени структури с по-малка плътност но сложна конфигурация. Първоначалните фази на този процес е скрит за наблюдаемата Вселена. Последователните фази обаче водят до създаване на стабилни елементарни частици и изграждане на структура на пространство, в което взаимодействието между тях е чрез познатите ни физични полета: гравитационно, магнитно и електрическо. Процесът води до създаване на отделна галактика, която се включва в семейството на множеството наблюдаеми галактики във вселената. Съществуването на невидимо нещо в пространството определящо физическите закони е предсказано преди повече от векове и е известно като Етер. Гореспоменатата теория дава за първи път детайлна структура на този Етер, наречена Космическа Решетка. Галактиките не се разбягват, защото наблюдаемото червено изместване не е Доплеровско, т. е. от движение с огромна скорост близка до скоростта на светлината, а е от малка разлика в структурата на Космическите Решетки на отделните галактики. Представеният накратко сценарий за създаването на галактиките е описан подробно в БСМ-СТ теорията. Той не може бъде директно наблюдаван, но съществуват индиректни доказателства при редица наблюдаеми космически явления. Между другото принципни елементи от този сценарий имат редица общи черти със “Седем станции” цитирани от Блаватска, взети от древна китайска секретна книга от DZYAN, публикувани в нейния труд “Секретна Доктрина”, глава 1, Космическа Еволюция.

Анализът на статичните и динамични свойства на Космическата Решетка води до ново разбиране не само какво определя постоянната скорост на светлината но и до детайлно разбиране на връзката между гравитация, инерция, електрическо и магнитно поле.

Освен това се разбира, че тази структура съдържа два типа скрита енергия. Едната е свързана със статичното налягане на Космическата Решетка върху обемната структура на елементарните частици и е наречена Статична енергия. Другата е свързана с вибрационната енергия на Космическата Решетка и е наречена Динамична енергия. Статичната енергия не е скрита. Тя е огромна но не е от електромагнитен тип и затова не може да бъде обяснена със съществуващата физика, която се отказва от концепцията за Етера преди 100 години. Фактически тази енергия е първоизточник на атомната енергия и на всички познати енергии във Вселената. Динамичната енергия е много по-малка, но тя позволява съществуването на магнитно и електрическо поле. Нейният детектируем параметър е температурата от 2.72К, което погрешно се смята като отзвук от Големия взрив – един погрешен модел за разширяваща се Вселена.

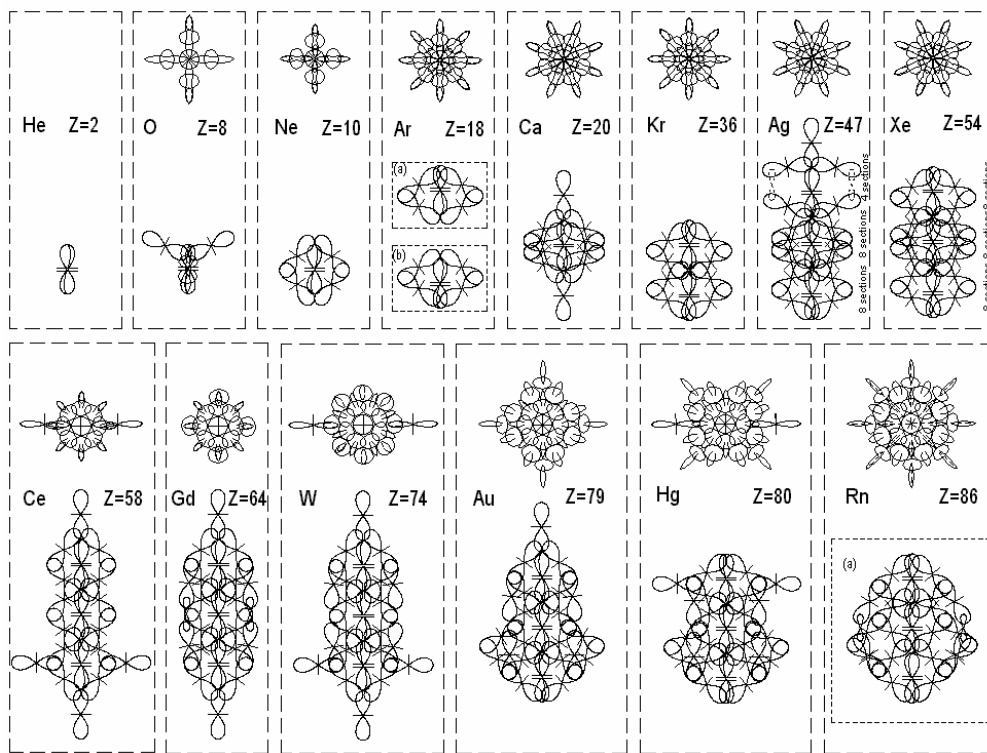
Елементарните частици, кристализирани в скритата фаза на галактическата еволюция, се състоят от спираловидни структури, градивните субелементи на които са същите като градивните елементи на Космическата Решетка. Общата форма на протона е усукан тороид във формата на цифрата 8, докато неутронът е двойно сгънат тороид. Така протона създава електрическо поле в пространството, чрез специфична модулация на Космическа Решетка, докато в неутрона това поле е заключено в малък обем от супергравитационните сили. В недрата на звездите протони и неутрони се комбинират в атомни ядра на елементите като фрактални обемни структури. Тези структури съответствуват изключително точно на подредбата на елементите в Таблицата на

Менделеев. Тяхната конфигурация дава за първи път логическо обяснение на познатите химически и физични свойства на елементите. Между впрочем, в оригиналната таблица на Менделеев Етерът е посочен като първи елемент, което говори за едно гениално прозрение за фундаментална му значимост. Както буквите са необходими за записване на знанието, така и структурите на атомните ядра отварят нов прозорец към разгадаването на тайните на микрокосмоса и неговата връзка с Вселената. Следващите фигури илюстрират графически някои от структурните особености на атомите съгласно всеобщата БСМ-СГ теория.

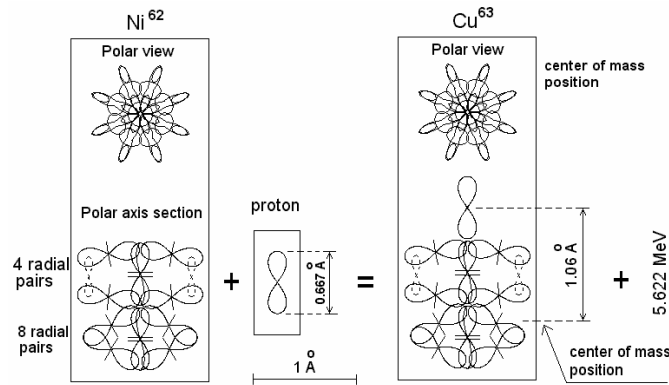
Фиг. 1. Два реда атомни ядра от Периодичната Таблица на Менделеев

BSM-SG Atlas of Atomic Nuclear Structures Projection views of selected elements

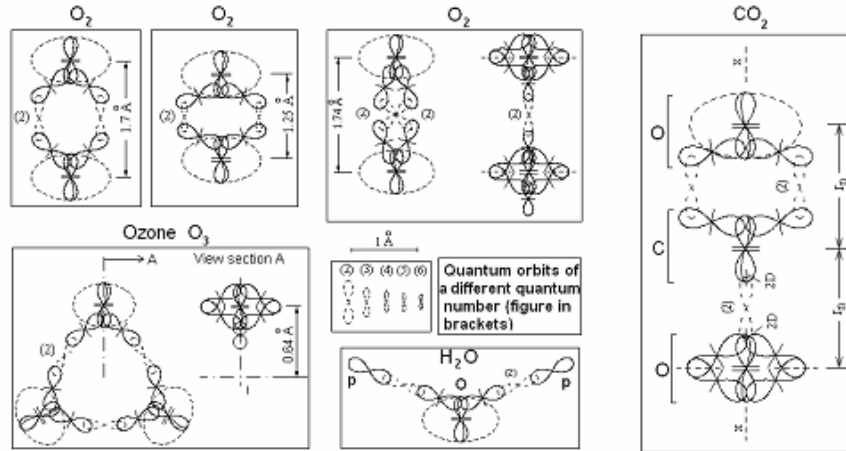

Copyright © 2001 by Stoyan Sarg

Фиг. 2. Атомни ядра на някои подбрани елементи.

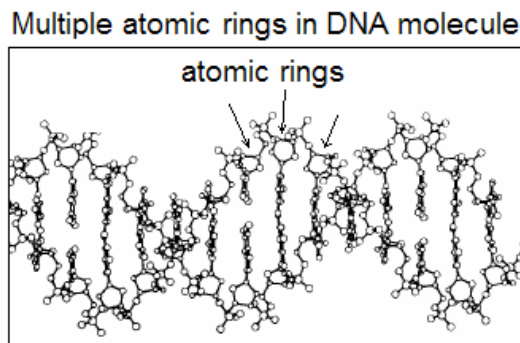
Фиг. 3 Предсказана атомна реакция на т. н. Студен синтез мажду никел и водород. Получава се мед с отделяне на атомна енергия.

Фиг. 4. Атоми свързани в молекули

Химическите връзки се осъществяват чрез електронни орбити представени с пунктирна линия на Фиг. 4. Обемната фрактална структура на ядрата ограничава ъгловата свобода на валентните връзки, което определя пространствената конфигурация на молекулите. Това дава за първи път яснота защо атомите в едни молекули са разположени в права линия, а други (като водата) са под ъгъл. Това разбиране е изключително важно за по-сложните молекули в живия организъм – аминокиселини, протеини и ДНК.

Анализът на атомните спектри на елементи с повече от един външен електрон разкрива, че тези атоми притежават механизъм за съхранение на енергия. При молекули от кръгови атомни структури, това води до заключението, че те притежават друг механизъм за съхранение на енергия, като въртене на едно квантово състояние в кръг. Това е в съгласие с много експериментални наблюдения върху свойствата на биомолекулите. Протеините, например, включват голям брой от кръгови атомни структури. Голям брой от такива структури притежава и молекулата на ДНК, което е показано на Фиг. 5.

Фиг. 5 Атомни кръгове в ДНК молекулата

Анализът на свойствата на ДНК води до заключението, че енергията, съхранявана в ДНК може да бъде освободена чрез тригериращ импулс. Това води до синхронно излъчване на натрупаната енергия, която едновременно носи информация за генетичния код. В клетките на организма такова явление може да съвпадне с времето на клетъчното делене. Синхронността на последователността може да бъде улеснена от големия брой на повтарящи се кодони (закодирана информация) в гена, ефект известен досега като С-стойност парадокс. Такъв синхрон може да улесни синхронизирането между събитията от различни клетки, причиняващи лавинен ефект. По този начин клетките на живия организъм могат да осъществяват комуникационни функции, което е жизнено важно за тяхното съществуване. Това обяснява защо живия организъм се опитва да отхвърли проникнала чужда тъкан. При раковите клетки ефектът на синхронизация с нормалните клетки е нарушен и те нарастват до гигантски размери със собствен период на деление.

Преобладаващият брой на кръгови атомни структура е концентриран в протеините включени в мозъчната тъкан. Човешкият мозък съдържа трилиони от тях. Логично е да се допусне, че енергията, съхранявана в тези структури поддържа не само паметта но и сложните динамични взаимодействия, които са зад много сложни функции на мозъка. Мозъкът също съдържа много мазнини. Това е електрически непроедима среда, която е подходяща за разпространението на електромагнитните вълни които са необходими за вътрешните динамични процеси. Съвременните енцефалографи детектират общата интегрална картина на тези процеси, но тяхното разгадаване изисква дълбоко разбиране на процесите в мозъка.

Известно е че фотонът може да премине милиони и милиарди светлинни години без да загуби и частица от своята енергия. Известно е също съществуването на последователно свързани фотони във верига. Това се наблюдава при лазерите. Анализирайки стабилността на фотона в БСМ-СГ теорията се идва до извода, че е възможно съществуване на последователно свързани фотони, като предния край на веригата е свързан със задния. При такава кръгова конфигурация условията за разпространение на светлината и всички квантово-механични условия се запазват, като в същото време тя може да бъде локаризирана в затворен обем. Такава структура не може да се детектира от никакъв електромагнитен приемник, защото той изисква отдаване на енергията на фотона или радиовълната движеща се със скоростта на светлината спрямо детектора.

Същевременно последователно свързаните фотони в кръга могат да бъдат с лява или дясна поляризация. Това съответствува на двете логически състояния 0 и 1. Те могат да имат произволна форма а също и да бъдат свързани като звена на верига. Следователно те могат да образуват плетеница, която носи информация, поддържана от включената в тях енергия. Тези кръгово свързани фотони могат да бъдат генерирани от кръговите атомни образувания в ДНК и мозъка. Така ние идваме до разбирането за устройството на биополето около живата клетка, орган, организъм. Във своята сложна форма при човешкия организъм това води до едно физическо обяснение за съществуването на чакрите и външната аура. Тази аура може да се детектира само по индиректен път. Един от техническите методи е ефектът на Кирлиан и разработените на негова база специални камери. Първоначалните изследвания с ефекта на Кирлиан са проведени върху растения. При тях аурата е много бавно-изменяща се, но това спомага за интересни експерименти. Различим е Кирлиановият образ на свежо и изсъхнало листо. Особено интересен и показателен е експеримента със откъсната част от листо, при което се забелязва слаб ореол на мястото на откъснатата част. Това, обаче изисква много прецизиран експеримент. Вече са разработени високотехнологични камери на базата на Кирлиановия ефект които успяват да хванат аура около човек и как тя се изменя в зависимост от неговото здравословно състояние.

Аурата може да се обновява динамически от живия организъм, но във всеки момент тя има собствен енергиен потенциал. Следователно, тя ще остане в неизменно състояние след като организъмът загине. Това означава че след физическата смърт тази информационна структура остава. Същевременно тя няма тегло, понеже не включва елементарни частици. Но тя може да проникне в кухни, включително и в кристали. Такова образувание можем да свържем с познатата представа за душа на умрял индивид. Тя има своя сложна вибрационна характеристика, която е

много сложна комбинация от честоти. Тя може да се свърже с друга аура от живял физически организъм, ако техните вибрационни характеристики съвпадат. Това води до заключението, че съществува едно всеобщо информационно поле, което може да приема нови единични информационни образувания – души.

Същевременно високосъзнателният жив индивид чрез своята аура би могъл да се свърже подсъзнателно с това информационно поле. Той може евентуално да приеме информация в своето подсъзнание. Това по-лесно може да стане по време на сън. Когато тази информация достигне до пробуденото съзнание тя се възприема като едно хрумване или идея.

Гореспоменатото информационното поле би могло да не бъде единствено, а да има свой опонент. Така ние достигаме не само до една нова представа за живота след физическата смърт но и до една асоциация с религиозните вярвания за добро и зло в отвъдния свят.

Някои аспекти от енергийните форми във Вселената са докладвани от автора на международната конференция Life energy, syntropy and resonance, Viterbo, Italy 2013 [7], а детайлна концепция на информационното поле е представена в негова статия архивирана във физическия архив vixra.org [8]. Фиг. 6 илюстрира връзката между ерархичните нива на организация на материята и съответстващите енергийни форми.

Литература:

- [1] S. Sarg, New approach for building of unified theory, <http://lanl.arxiv.org/abs/physics/0205052> (May 2002)
- [2] S. Sarg ©2001, Basic Structures of Matter, monograph, <http://www.helical-structures.org> also in: <http://www.nlc-bnc.ca/amicus/index-e.html> (First edition, ISBN 0973051507, 2002; Second edition, ISBN 0973051558, 2005), (AMICUS No. 27105955), LC Class no.: QC794.6*; Dewey: 530.14/2 21
- [3] S. Sarg, Stoyan Sarg, *Basic Structures of Matter – Supergravitation Unified Theory*, Trafford Publishing, 2006, ISBN 1412083877
- [4] S. Sarg, A Physical Model of the Electron according to the Basic Structures of Matter Hypothesis, *Physics Essays*, vol. 16 No. 2, 180-195, (2003); <http://www.physicsessays.com>
- [5] Stoyan Sarg, Physics of Cold Fusion With the BSM–SG Atomic Models, *General Science Journal*, (2013) <http://gsjournal.net/Science-Journals/Essays/View/4805>
- [6] S. Sarg, Application of BSM atomic model for theoretical analysis of biomolecules, *Journal of Theoretics*, (2002), www.journaloftheoretics.com/Links/Papers/Sarg1.pdf
- [7]. Stoyan Sarg Sargoytchev - Energy in the Universe and its Syntropic Forms of Existence According to the BSM - Supergravitation Unified Theory <http://www.lifeenergyscience.it/viterbo2013/Sarg.pdf>
- [8] Satoyan Sarg, Information Field based on Entangled Photon Loops – Hypothesis <http://vixra.org/abs/1307.0059>

МАТЕРИЯ

ЕНЕРГИЯ

Фиг. 6 Ерархични нива на организация на материята и съответстващите енергийни форми